

Лебідь, Щука і Рак

Іван Крилов

Де згоди доброї в товаришів нема,
До діла братись там дарма,
Бо вийде, далебі, не діло, тільки мука.

Раз якось Лебідь, Рак та Щука
Везти з вагою віз взялись.
І в нього трое всі мерщій впряглись.
Щосили смикають,— та ба, немає ходу!

Воно, здавалось би, і не який тягар:
Та Лебідь рветься аж до хмар,
Рак сунеться назад, а Щука тягне в воду.

Хто винен серед них, хто ні,— судить не нам,
А тільки віз і досі там.